

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เปี่ยมด้วยเมตตา

(หลวงตา) นั้นมาแล้ว มากี่คนละ (๕ คนคะหลวงตา) ดีแล้วหลวงตาไม่ได้ไป อาจารย์ไม่ได้ไป ลูกศิษย์ก็มา อย่างนั้นจึงเรียกว่าลูกศิษย์ มีครูมีอาจารย์มีลูกศิษย์ลูกหา อาจารย์ไม่ไปก็หายเสียบใช้ไม่ได้นะ นี่ก็เพิ่งกลับมาจากร้อยเอ็ดเมื่อวาน อย่างนั้นละไม่ได้ว่างนะ ไปร้อยเอ็ดไปเทศน์ที่นั่น ค้างคืน พอเสร็จแล้วก็มา อย่างนั้นละไม่มีเวลาว่างนะ หนักอยู่มากที่สุด เออ ให้พากันช่วยให้เต็มเหนี่ยวนะ เราขีดเส้นตายลงเดือนธันวาคม ๕๖ ให้เสร็จสิ้นในกำหนด ที่กำหนดไว้ว่าทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน เวลานี้ทองคำเราได้แล้ว ๖ ตันกับร้อยกว่ากิโล ดอลลาร์ได้รวม ๘ ล้านแล้ว ดอลลาร์ไม่ค่อยหนักเท่าไรนัก ไปหนักอยู่ทองคำ เพราะฉะนั้นจึงเร่งตั้งแต่นี้

วันที่ ๑๒ สิงหา ปกติหลวงตาไม่ให้มายุ่งนะวันเกิด ที่นี้พอว่าชาติศาสนาเท่านั้นแล้ว อ่อนลงไปรับ แล้วแบกขึ้นเลย ชูด้วยนะ วันเกิดหลวงตานะ ต้องเอาให้จริงให้จัง คือเราจะให้หนักในงวดนี้เพื่อจะเบามือข้างหน้าเดือนธันวาคม แล้วกฐิน ก็ค่อยชยับไป คือเดือนสิงหาผ่านไปแล้วไม่กี่วัน เพราะเดือนสิงหาจะให้มีงานขึ้นที่นั่น บรรดาลูกศิษย์ลูกหาจะมีกัน ที่ไหนก็ให้มี เมื่อได้มากน้อยก็รวบรวมกันมาเข้าไปหลอม ได้จำนวนเท่าไรนั้นละมอบ คือมอบหลังจากวันที่ ๑๒ คือวันที่ ๑๒ เป็นวันงาน พอหลังจากนั้นแล้วเราได้อะไรมาหน่อยมา เราก็มารวมกันแล้วหลอม หลอมได้เท่าไรจะเข้ามอบหลังจากวันที่ ๑๒ สิงหาไม่กี่วัน นี่เป็นพักหนึ่ง แล้วพักหนึ่งก็กฐิน นี่เป็นพักใหญ่ แล้วก็ขีดเส้นตายกันไว้ที่เดือนธันวาคม ๕๖ ให้เสร็จสิ้นในระยะ ๕ ปีที่ได้ช่วยชาติช่วยศาสนา มาเต็มกำลังความสามารถ

เวลานี้อ่อนมากแล้วนะ จึงได้เดือนบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายทั่วประเทศไทย ให้ต่างคนต่างเร่ง พอได้จุดนี้แล้วเราจะได้เบา ธาตุชั้นธก็เบาลง พักผ่อนสบาย ๆ การเทศนาว่าการก็เบาลง เพราะเวลานี้รับเพียงจำเป็นนะเดี๋ยวนี้ ไม่ได้เหมือนแต่ก่อน จำเป็นจริง ๆ แล้วไปให้เท่านั้นแล้วมาเลยหนีเลย ไปอย่างแต่ก่อนไม่ได้แล้ว (ปกชีไว้วาสนาน้อย) แล้ววาสนาใหญ่เป็นยังไง วาสนาน้อยเป็นยังไง แยกคนทั้งแผ่นดินนี้เหอเรียกว่าวาสนาใหญ่ นะ มันกำลังจะตายอยู่นี้ยังไม่รู้อยู่เหอ (แล้วใครจะทำได้ถ้าไม่ใช่หลวงตา) ก็พวกเรานี้แหละทำ คนนั้น ๕ คนนี้ ๑๐ รวมกันมันก็ตุมเลย พวกเราไม่ได้เป็นเศรษฐีนะ แต่

เศรษฐกิจน้ำใจ เศรษฐีรักชาติ เศรษฐีความเสียสละ เศรษฐีแห่งความพร้อมเพียงสามัคคีกัน
นี่เป็นเศรษฐกิจตุ้มลงได้เลย ยก เข้าใจแล้วนะ

คิดถึงอยู่ตลอดเวลาคิดถึงบรรดาลูกศิษย์ลูกหา เพราะได้กำหนดไว้แล้วก็เคยบอก
ออกทางวิทยุก็ออกแล้วนี่ เราไม่ได้พูดมีเล่ห์มีเหลี่ยมมีสันมีคมอะไร เราพูดอย่าง
ตรงไปตรงมาด้วยความเป็นธรรมดาเป็นธรรมดาแล้วน่ะ ๆ เรากำหนดกฎเกณฑ์ไว้หมดเลยทั่ว
ประเทศไทย คือวาระสุดท้ายจะเอาทางภาคใต้ของเรา กำหนดไว้แน่ ทางโน้นทางนี้แล้วก็
เข้าภาคใต้เรา คือภาคใต้เป็นภาคใหญ่ใช้ใหม่ละ พอกลับมาที่นี้ก็ทิ้งตุ้มเลยหงายว่าจั้นเถอะ
นะ ยังไม่ถึงไหน เอ้า มันเริ่มหงายไปแล้ว ๆ เอ้า ยังไง ๆ สุดท้ายก็เลยต้องยอมรับ ไป
ไม่ได้แล้ว อย่างนี้แหละ

จึงได้ประกาศให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบ เฉพาะอย่างยิ่งคือทางภาคใต้ของเรา
ซึ่งผิดความมุ่งหมายของเราที่ตั้งไว้แล้วร้อยเปอร์เซ็นต์ ธาตุชั้นธัมมันพาให้ล้มไปเลย นี่ละ
เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น จึงได้ประกาศออกให้พี่น้องทั้งหลายทราบเฉพาะอย่างยิ่งทาง
ภาคใต้ของเรา อย่าเสียอกเสียใจอย่าน้อยอกน้อยใจ อาจารย์นี้เป็นอาจารย์ของคนทุกคน
ของคนทุกภาค ของเมืองไทยทุกชีวิตเราบอกนะ เมื่อมันไปไม่ได้มันก็ต้องยอมรับว่าไป
ไม่ได้ก็บอกอย่างนี้ เอ้า ที่นี้ต่างคนต่างอุตส่าห์พยายามก็แล้วกันก็บอกอย่างนี้

มาเมื่อวานหรือมาวันนี้ (มาถึงเมื่อคืนคะหลวงตา) มาเครื่องบินเหอ (มา
เครื่องบินแล้วเดี๋ยวจะกลับแล้วคะ จะกลับวันนี้) จะกลับวันนี้เลย พูดมันกวนโมโห ยังไม่
พูดจบประโยคเลยจะกลับวันนี้ โมโหขึ้นแล้ว ยังไม่ได้ตอบรับอะไรกันเลย เออะอะกวน
โมโหแล้ว มหาจิตเป็นยังไงเดี๋ยวนี้ไม่ได้พบกันนานแล้ว คงจะไปไหนมาไหนลำบากมั่ง
อ้วนไหม (ตอนนี้ท่านผอมแล้วคะ) ผอมเหอ แต่ก่อนอ้วน อ้วนนี้ไม่ใช่ให้ดีใจนะ มัน
อ้วนจุก ๆ อ้วนไม่มีกำลัง ระยะเวลาความอ้วนค่อยลดลงบ้างเหอ เราก็ได้พบกันตั้งแต่ที่ไปพัก
สถานี่ควนจนะ ตั้งแต่นั้นแล้วหลวงตาก็ก็นั่งไปอีกเลยแหละ ไปไหน ๆ ก็ไปไม่ได้เลย

(ท่านเพิ่งล้มห้องน้ำ) นี่ละไอ้ห้องน้ำนี่ สำคัญคนแก่คนทุพพลภาพจะไปเสียทำ
เป็นการซ้ำเติมในห้องน้ำนะ เป็นอย่างนั้นทั้งนั้น เพราะเข้าไปในห้องน้ำต้องช่วยตัวเอง
ล้ม ๆ แล้วห้องน้ำก็ชอบทำพิสดารเสียด้วยนะ ทำนี้ขัดเงาเกามันเกาหมัด เวลาเหยียบลิ้น
ปีบล้มเลย นี่เสียทำ ได้ระวัง สำหรับห้องน้ำหลวงตาปฏิบัติอย่างนั้นมาแต่ไหนแต่ไรจึงไม่
เคยได้ระวังอะไรแหละ คือเราสั่งเองห้องน้ำไม่ให้มีสิ่งมีอะไร ให้เป็นอะไร ๆ เดินไป
ธรรมดาเหมือนเราเดินไปตามแผ่นดินไม่ลื่นเราก็ก็นอนไป ห้องน้ำเราจึงไม่มีปัญหา

นอกจากนั้นไปที่ไหนจนเราไม่กล้าเข้าห้องน้ำนะ คือทำเพื่อความสวยความงามมันไม่ได้ คิดเหตุคิดผลนะซี นี่ละเสียท่าตรงนี้

เทศน์ของหลวงตามันก็ออกทั่วโลกแล้วนี่นะ ได้ฟังได้เห็นไหมทางโน้น คือธรรม ของเรานี้ทุกชั้นเลยนะ ตั้งแต่เทศน์สอนพระวัดป่าบ้านตาดอยู่บนศาลา คำว่าพระ หมายถึงพระกรรมฐานผู้ออกแนวรบแล้ววางนั้แหละนะ ธรรมะนี่จึงเป็นธรรมะที่ได้ดขาด ๆ ฆ่ากิเลสขาดสะบั้นไป ธรรมะเหล่านี้ ออก คือทั้งเป็นเทพทั้งเป็นหนังสือ ถอดเทพออกก็ ดี ถอดจากหนังสือก็มี จากนั้นก็กระจายไป ๆ เรียกว่าจนกระทั่งเป็นแกงหม้อใหญ่แล้วทุก วันนี่ ออกหมดเลยทั่วโลก ถ้าใครไม่ได้ยินได้ฟังก็จะให้เราว่ายังไง ก็กรรมของสัตว์ เพราะ เราสงเคราะห์ด้วยน้ำใจจริง ๆ นะ

เราช่วยพี่น้องชาวไทยเรา คราวนี้เรียกว่าสุดขีดแห่งน้ำใจที่เต็มไปด้วยความ เมตตา เราไม่มีอะไรเลย มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ตลอดมาเลย ธรรมะก็ทุกชั้นทุก ตอน เรียกว่าหมดพุงเรา ออกหมด อย่างนี้แหละที่พูดเวลานี้ นี่ก็ออกทั่วโลกนะเดี๋ยวนี้ คือออกทางอินเทอร์เน็ต พอพูดปั๊บ ๆ ออกทั่วโลกเดี๋ยวนี้เลยแหละ ฟังทั่วกันหมด ไป เทศน์ที่ไหนได้ฟังทั่วกันหมดเวลานี้ แล้วจะให้ทำยังไงอีก เราก้เทศน์สุดภูมิแหละ หลวงตา พูดจริง ๆ เทศน์ให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาประชาชนฟัง ทั่วประเทศและทั่วโลกเราถอดออก หมดดับหมดปอดเลย ไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย เทศน์เต็มเหนี่ยวทุกอย่างด้วยความเมตตา ครอบตลอด เพราะฉะนั้นใครจะได้ผลได้ประโยชน์มากน้อยก็ควรจะได้ ถ้ายังไม่ได้สักแล้ว ก็เรียกว่า กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง เราโยนลงให้กรรมของสัตว์ พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ก็ชน สัตว์โลกไปไม่ได้หมด ไอ้เราตัวเท่าหนูจะอวดเก่งมาจากไหนเท่านั้นพอ มันก็มีเท่านั้น

ไอ้...คิดถึงไม่ใช่ธรรมดานะ คิดถึงบรรดาลูกศิษย์ลูกหา แต่ร่างกายมันไม่ฟังเสียง ใครนะซี นี่ละที่มันจนตรอกจนมุม มันไปไม่ได้จริง ๆ ไปไหนมาไหนต้องกำหนดนะ ไป ไกล ๆ อย่างนี้ก็ยิ่งต้องกำหนดดูธาตุชั้นธนะ มันจะไหวไหม ๆ ถ้าไม่ไหวก็บอกเขาว่าไม่ ไหว อย่างนั้นนะ อย่าว่าไกลเลยนะ ไกล ๆ อย่างนี้มันก็ต้องอย่างนั้นเดี๋ยวนี้ คือมันหนัก มากลงทุกวัน ๆ อ่อนลงทุกวัน แต่เรื่องจิตใจนี้ไม่มีวัยเราบอกตรง ๆ เลย เปี่ยมอยู่ ด้วยเมตตาทั่วแดนโลกธาตุ ๆ ไม่มีอะไรถือสิทธิ์ถือสากับใคร แม้จะตัวเส้นนิตหนึ่งเท่านี้ ก็ให้ภัยเสมอ สัตว์ทั่วไปหมดเลย นั้น ความเมตตา มันถึงกันหมดเลย ความเมตตาไป ไหนมันอ่อนนุ่มไปหมดเลย ไม่เป็นภัยต่อเพื่อน นี่เรียกว่าไม่มีวัย อันนี้มีอยู่เมตตา แต่ ธาตุชั้นธมันไม่เอาไหนนั่นซี มันไปไม่ได้ ไปก็แบบตะเกียกตะกาย ไปไม่ไหวก็มา บางทีไป

ไม่ไหวกลับแล้วนะ โอ๊ย.ไม่เอาแล้วไม่ไหวแล้ว อย่างนั้นก็จะมีจะวายังไง มันอ่อนลงอย่างนั้นแหละ

เออ เวลานี้วัดสถานี่ควนจง เราก็มืดพระอยู่ประจำไม่ใช่เหรอ ควรจะมีที่นั่นมันเหมาะสมมากนะ คือเหมาะสมแห่งความวิเวกสงบ เพราะหลวงตาไปตระเวนดูหมตนะ แถวนั้น ขึ้นบนเขาไหลเขาไปเที่ยวดูหมต เป็นป่าช้าด้วยนะ สงัดดีมากที่สุดที่เดียวเรายังติดตาติดใจอยู่ เราคิดแน่ใจว่าเราจะได้ไปอีก เลยแน่เฉย ๆ แน่ใจมันไม่ได้แน่ร่างกายไปไม่ไหว (เอาผลไม้มา ไม่สามารถจะปอกมาถวายหลวงตาวินนี้ได้) ผลไม้อะไร ๆ บ้าง (แอปเปิ้ลกับ สาลี่ เจ้าคะ) เออ ๆ เอามาเลย ๆ ก็มันฝืนสดฝืนแห้งถึงกันอยู่แล้วนี่ เออ เอามาเลย ผลไม้ก็มีทางภาคใต้ละ จะกลับวันนี้ แล้วกลับเครื่องบินด้วยเหรอ เที่ยวบ้ายเหรอ มันก็มีเที่ยวบ้าย เที่ยวคำ เที่ยวเช้า มีอยู่ ๓ เที่ยว (เอาทองมาถวาย) มาอวดแต่ปากเฉย ๆ ทองไม่เอามาได้เหรอ เอามาซิ เอามา ๆ ฝืนสดฝืนแห้งถึงทองกับลูกศิษย์ลูกหาอยู่ทั่วประเทศไทยจะว่าไง นี่จะแรงใหญ่ นะ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวินต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th